

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Kučery a soudkyně JUDr. Ireny Sekavové a JUDr. Gordany Burianové ve věci péče o nezletilé **Jakuba**, nar. 16.5.2012, a **Vojtěcha**, nar. 20.3.2014, **Vlčkovy**, oba bytem jako matka, zastoupené Městem Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, se sídlem Masarykovo náměstí 1/6, 250 01 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, jako kolizním opatrovníkem, děti **Jany Vlčkové**, nar. 10.2.1988, bytem Komenského 296, 250 70 Odolena Voda, zastoupené Mgr. Davidem Oplatkem, advokátem se sídlem Buzulucká 6, 160 00 Praha 6, a **Ing. Petra Vlčka**, nar. 5.7.1974, bytem Borka 33, 251 66 Turkovice, o **úpravu poměrů nezletilých pro dobu před a po rozvodu manželství rodičů**, o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 7.11.2016, č.j. 30 Nc 1006/2015-619, ve spojení s doplňujícím rozsudkem ze dne 1.3.2017, č.j. 30 Nc 1006/2015-647,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně ve spojení s doplňujícím rozsudkem se v části výroku I. upravující výživné, mění tak, že otec je povinen přispívat na výživu nezletilého Jakuba částkou 3.000,- Kč měsíčně a na výživu nezletilého Vojtěcha částkou 2.000,- Kč měsíčně předem splatných k rukám matky vždy do 15. dne v měsíci od 1.10.2015 a pro dobu po rozvodu od právní moci výroku o rozvodu manželství; jinak se v tomto výroku potvrzuje.**
- II. Ve výroku II. se rozsudek soudu I. stupně mění tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilým Jakubem a Vojtěchem v každém sudém**

kalendářním týdnů v roce od pátku 17. hodin do neděle 18. hodin a v každém lichém kalendářním týdnů v roce od úterý 16. hodin do středy 18. hodin.

Místem předání nezletilých je bydliště matky, kromě úterý, kdy je místem předání nezletilých školní, resp. předškolní zařízení, které nezletilí navštěvují.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud Praha-východ (dále soud I. stupně) rozhodl rozsudkem ze dne 7.11.2016, č.j. 30 Nc 1006/2015-619 ve spojení s doplňujícím rozsudkem ze dne 1.3.2017, č.j. 30 Nc 1006/2015-647 tak, že svěřil nezletilé Jakuba a Vojtěcha Vlčkovy pro dobu před i po rozvodu manželství rodičů do péče matky. Otci uložil povinnost přispívat na výživu nezletilého Jakuba částkou 4.000,- Kč měsíčně a na výživu nezletilého Vojtěcha částkou 3.000,- Kč měsíčně vždy do patnáctého dne v měsíci předem k rukám matky počínaje dnem 1.10.2015. Dlužné výživné za dobu od 1.10.2015 do 28.2.2017 ve výši 49.500,- Kč pro nezletilého Jakuba a 34.500,- Kč pro nezletilého Vojtěcha stanovil otci platit spolu s běžným výživným v měsíčních splátkách po 2.000,- Kč pro každý z takto vzniklých dluhů k rukám matky pod ztrátou výhody splátek (výrok I.). Výrokem II. upravil styk otce s nezletilými v každém sudém týdnů v roce od pátku 18:00 hodin do neděle 18:00 hodin a v každém lichém týdnů v roce ve středu od 7.30 hodin do 18:00 hodin s tím, že místem předání nezletilých je bydliště matky a tato úprava nezahrnuje den 24.12. každého kalendářního roku. Výrokem III. zamítl návrh otce na svěřeni nezletilých dětí do střídavé péče. Výrokem IV. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud I. stupně shledal důvody pro úpravu poměrů nezletilých za stavu, kdy rodiče nezletilých mají v úmyslu ukončit manželství rozvodem, zrušili společnou domácnost a žijí odděleně. Nezletilé svěřil do výlučné péče matky, když přihlédl k útlému věku nezletilých i k tomu, že s nezletilým Vojtěchem byla matka v době rozhodování soudu I. stupně ještě na rodičovské dovolené. Soud I. stupně shledal potřebu zachování sociální stability dětí jedním výchovným prostředím vzhledem k tomu, že současná rodinná situace je pro ně již teď zatěžující. Jako nejvhodnější formu péče proto shledal výlučnou péči matky s úpravou širšího rozsahu styku otce s nezletilými. Výši výživného stanovil soud I. stupně otci s přihlédnutím k jeho výdělkovým možnostem a schopnostem, když vycházel z možnosti otce při jeho stupni vzdělání dosahovat výdělku ve výrazně vyšší výši, než jakého v současnosti dosahuje. Soud I. stupně přihlédl i k poměrům otce, kdy má další vyživovací povinnosti k dvěma nezletilým dětem a rovněž k tomu, že potřeby obou nezletilých dětí nejsou žádným způsobem navyšovány oproti potřebám obvyklým u dětí tohoto věku. Počátek stanovení povinnosti přispívat na výživu nezletilých stanovil soud I. stupně od zrušení společné domácnosti rodičů a stanovil tomu odpovídající výši dlužného výživného s přihlédnutím k platbám otce na potřeby a výživu nezletilých dětí v celkové výši 18.500,- Kč pro nezletilého Jakuba a 16.500,- Kč pro nezletilého Vojtěcha.

Proti rozsudku podal včas odvolání otec. Nesouhlasil s úpravou péče o nezletilé tak, že byli svěřeni do výlučné péče matky. S odkazem na judikaturu Ústavního soudu poukazoval na zájem nezletilých, tedy na péči ze strany obou rodičů ve stejném rozsahu. Vzhledem k tomu,

že v řízení nebylo prokázáno, že by otec nebyl vhodným vychovatelem (odkazoval na posudky z oboru psychologie vyhotovené v jiném, a to trestním, řízení i zprávu terapeutky nezletilých z centra Locika), proto považuje za nejvhodnější formu střídavou péči. Nesouhlasil s posouzením jeho majetkových a výtěžkových poměrů ze strany soudu I. stupně, když znovu poukazoval na to, že vzhledem k častým zdravotním problémům se mu již nedaří v posledních letech prosadit v oboru, ve kterém dříve pracoval s vyšším příjmem. Z důvodu špatného zdravotního stavu byl odkázán na nemocenské dávky, neboť právě z důvodu dlouhodobého zdravotního omezení s ním byl rozváznán pracovní poměr ve zkušební době. Poukazoval tedy na skutečný příjem a jeho finanční závazky, kdy splácí hypotéku a má další dvě vyživovací povinnosti. Nesouhlasil ani s výší stanoveného dlužného výživného, když hradil řádně výživné stanovené mu předběžným opatřením a i nad rámec takto hrazených finančních částek se snažil potřeby dětí finančně zabezpečit. Vzhledem k tomu, že rodiče nezletilých mají zúženo společné jmění manželů od roku 2014, veškeré finanční prostředky, které matka nezletilých otcí zadržovala, pocházejí pouze z jeho výlučného majetku a matka tyto prostředky použila na výživu, jak i sama uvedla. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil, oba nezletilé svěřil do střídavé péče obou rodičů v týdenním intervalu, případně aby rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Matka ve vyjádření k odvolání otce poukazovala na jednání otce, který byl trestně stíhán, v minulosti mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody za zpronevěru, dále za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí, přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a rovněž v současné době je proti němu vedeno další trestní stíhání. Za současné situace tedy není ani vyloučeno, že otcí může uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, případně přeměněn již uložený podmíněný trest odnětí svobody na nepodmíněný. Ztotožnila se se závěrem soudu I. stupně, že pro nezletilé je třeba zachovat sociální stabilitu, která by se v případě svěřením nezletilých dětí do střídavé péče vytratila. Nesouhlasila s tvrzením otce, že finanční prostředky, které jí byly otcem zaslány v celkové výši 200.000,- Kč v září 2015, byly určeny na výživné pro děti, neboť v souladu s dohodou s otcem je použila matka na opravu auta, kauci na byt a vybavení pokoje pro nezletilé. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně potvrdil.

Kolizní opatrovník nezletilých navrhl potvrzení rozsudku soudu I. stupně, pokud jde o úpravu péče o nezletilé, zejména s ohledem na útlý věk obou nezletilých. Vzhledem ke zlepšení komunikace mezi rodiči, kteří navštěvují centrum Locika, není vyloučena možnost dalšího rozšíření styku otce s nezletilými.

Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 28 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále z.ř.s.), § 212 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále o.s.ř.), ve spojení s § 1 odst. 2 z.ř.s. a shledal odvolání otce důvodným pouze částečně.

Soud I. stupně vycházel ze skutkových zjištění, že rodiče nezletilých jsou manželé, nežijí ve společné domácnosti, mají v úmyslu ukončit manželství rozvodem. V době rozhodování soudu I. stupně bydlela matka i s nezletilými v pronajatém bytě, s nezletilým Vojtěchem byla na rodičovské dovolené. Pobírala rodičovský příspěvek ve výši 3.800,- Kč měsíčně, dávky hmotné nouze, příspěvek na bydlení a přídavky pro každé z nezletilých dětí v celkové částce cca 14.690,- Kč měsíčně. Hradila náklady spojené s bydlením, neměla další vyživovací povinnosti. Otec žil v rodinném domě, který je v jeho výlučném vlastnictví, když část domu pronajímal. Pracoval s příjmem 4.900,- Kč měsíčně, splácel hypotéku ve výši 28.000,- Kč měsíčně, z níž splácel fakticky pouze úroky ve výši 10.000,- Kč měsíčně. Finančně mu vypomáhali rodiče a sestra. Otec měl další dvě vyživovací povinnosti

k nezletilým dětem z předchozího manželství. Oba nezletilí byli zdraví, Jakub docházel do soukromé mateřské školy s poplatkem cca. 5.500,- Kč měsíčně. Otec se s nezletilými stýkal v rozsahu rozhodnutí o předběžném opatření jedenkrát za dva týdny po dobu víkendu od soboty do neděle a dále nad rámec předběžného opatření dle dohody rodičů cca dva až třikrát týdně. Výživné pro nezletilé platil otec ve výši 1.500,- Kč měsíčně pro každé z nezletilých dětí v souladu s rozhodnutím soudu I. stupně o předběžném opatření.

Odvolací soud doplnil řízení v souladu s ustanovením § 28 z.ř.s. výpovědí otce (matka se k jednání odvolacího soudu nedostavila), ze které zjistil, že od prosince 2016 otec pracuje na poloviční úvazek s příjmem cca. 10.800,- Kč měsíčně čistého, pro každé z nezletilých dětí platí výživné ve výši 1.500,- Kč měsíčně a dále každému z dětí poplatek v mateřské škole ve výši 3.000,- Kč měsíčně. Oba nezletilí navštěvují lesní školku v Praze po dobu dvou až tří dnů v týdnu. V příštím školním roce by měl nezletilý Jakub změnit mateřskou školu a s ohledem na věk bude navštěvovat předškolní oddělení mateřské školy v Odolena Vodě, Vojtěch zůstane nadále v lesní školce. Otec se s nezletilými stýká každý druhý víkend v měsíci od soboty do neděle a dále i během týdne tři až čtyřikrát měsíčně dle rozhodnutí matky. Na nezletilé dcery z předchozího manželství platí výživné ve výši 4.000,- Kč pro každou z nich, dluh na výživném nemá. S dcerami se dosud nestýkal, od srpna tohoto roku by měl začít dle rozhodnutí soudu probíhat asistovaný styk.

V dalším se odvolací soud ztotožnil se skutkovým stavem tak, jak byl zjištěn soudem I. stupně.

Soud I. stupně zcela správně při rozhodování vycházel, pokud jde o úpravu péče o nezletilé, z ustanovení § 906 a následujících zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále o.z.). Podle tohoto ustanovení soud určí, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte. S tímto zřetelem se od souhlasného stanoviska rodičů soud odchýlí jen tehdy, vyžaduje-li to zájem dítěte. Soud vezme v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z rodičů, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům. Soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodu rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte (§ 906).

Soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů nebo do střídavé péče nebo do společné péče; soud může svěřit dítě i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili. Při rozhodování o svěřeni do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným a nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Soud při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti. Dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem (§ 907).

V daném případě se odvolací soud ztotožnil plně se závěrem soudu I. stupně, pokud jde o úpravu péče o nezletilé, Je zcela nepochybné, že zájmem každého nezletilého dítěte je, aby se na jeho výchově podíleli oba rodiče. Je však třeba přihlídnout k okolnostem každého

konkrétního případu. V daném případě rodiče nejsou schopni žít ve společné domácnosti a vychovávat nezletilé společně. Vůlí rodičů je ukončit manželství rozvodem. Dalším ze způsobů péče, která dává možnost stejného rozsahu podílu každého z rodičů na péči o nezletilé dítě, je střídavá péče. Ke stanovení tohoto způsobu péče však lze přistoupit za stavu, kdy jsou pro to dány předpoklady, a to jak na straně rodičů, tak i na straně nezletilých dětí. Právě proto, že dochází ke střídání různých výchovných prostředí a vlivů, je třeba k takové úpravě přistoupit vždy s ohledem na každý individuální případ. Předpokladem střídavé péče by měla být určitá osobnostní vyspělost dítěte, výchovné předpoklady každého z rodičů a schopnost vzájemné komunikace rodičů. Osobnostní vyspělost dítěte není pouhé omezení věkem, ale i stupeň adaptace na střídání prostředí různých výchovných působení, i střídání odloučení od druhého z rodičů, případně dalších osob žijících ve společné domácnosti s tímto rodičem, a to v pravidelných časových intervalech. Schopnost vzájemné komunikace rodičů nemusí nepochybně vyžadovat shodnost názorů rodičů, ale schopnost se o podstatných záležitostech týkajících se dítěte dohodnout. Je nepochybné, že psychický stav dítěte kopíruje případnou neschopnost vzájemné komunikace rodičů, případně i vzájemné antagonistické vztahy. V případě, že nejsou takové předpoklady dány, nemůže být střídavá péče v zájmu dítěte, a je vhodnější úprava péče výlučné s úpravou styku druhého z rodičů, a to v co nejširším rozsahu pro daný konkrétní případ. V daném případě má odvolací soud za to, že oba rodiče mají výchovné předpoklady pro východu nezletilých, mají o ně oba zájem. Jejich současné vztahy jsou problematické, o čemž svědčí i skutečnost, že otec byl v minulosti vykázán rozhodnutím z místa bydliště matky, probíhá proti němu trestní stíhání za násilí právě vůči matce nezletilých. Je však třeba přihlídnout i k dalším okolnostem. Za stavu, kdy rodiče žili ve společné domácnosti v rodinném domě, jehož je otec výlučným vlastníkem, je zcela pochopitelné, že při zrušení jejich společného soužití změnila matka bydliště. Pro nezletilé tak nastaly kromě změny ve zrušení společného soužití rodičů i změny v prostředí bydlení. Oba nezletilí jsou citově vázání více na matku, což je s ohledem na jejich věk a tomuto věku odpovídající vývoj zcela pochopitelné, když s nezletilým Vojtěchem je matka dosud na rodičovské dovolené a nezletilý tedy matku nepochybně vnímá dosud jako nejbližší osobu. O tom svědčí i průběh psychologického vyšetření nezletilých provedeného v centru Locika, kdy vyšetření proběhlo za přítomnosti matky, neboť separace nezletilých od matky nebyla možná. Nezletilý Jakub navíc od počátku příštího školního roku nastoupí do jiné mateřské školy s ohledem na předškolní věk, dojde tedy k další změně v jeho vývoji v tom, že bude vystaven adaptaci na nové prostředí, nový dětský kolektiv, výchovné působení dalších osob. Za tohoto stavu nepovažuje odvolací soud stanovení střídavé péče nezletilých za vhodnou úpravu, která by byla v souladu s jejich zájmem. Jak již bylo konstatováno soudem I. stupně, je v zájmu dalšího vývoje nezletilých, aby zachována stabilita prostředí, což při formě střídavé péče se střídání výchovných prostředí v pravidelných intervalech by dáno nebylo. Nezletilí by tak v krátkém časovém období byli vystaveni značnému počtu změn podstatných pro jejich vývoj, a to ve velmi útlém věku. Z tohoto důvodu považuje odvolací soud vhodnější úpravu výlučné péče matky, ve stabilním prostředí, když v péči matky žádné závažné nedostatky shledány nebyly. S ohledem na útlý věk nezletilých, považuje odvolací soud výlučnou péči matky za vhodnější, když obecně nezletilé děti tohoto věku (zejména u nezletilého Vojtěcha, se kterým byla matka dosud na rodičovské dovolené) jsou více citově poutáni k matce a v její péči mají větší jistotu. Podíl otce na péči a výchově o nezletilé by měl být zachován formou co nejširšího styku s nimi.

Vzhledem k tomu, že nezletilé děti byly svěřeny do výlučné péče matky, stanovil soud I. stupně zcela správně výživné otci.

Podle § 913 odst. 1 o.z. jsou pro určení rozsahu výživného rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové

poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě, zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.

Podle § 915 o.z. má být životní úroveň dítěte zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

Při stanovení výše výživného pro nezletilé přihlédl odvolací soud, shodně jako soud I. stupně, k výdělkovým možnostem obou rodičů, kdy vzal v úvahu, že matka je ke dni rozhodnutí odvolacího soud na rodičovské dovolené, bez finančního příjmu. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že u otce je třeba vycházet z výdělkových možností, nikoliv pouze z jeho faktického příjmu. I když je nepochybné, že zdravotní problémy otce nepochybně ovlivňují možnost výběru zaměstnání, s ohledem na jeho vysokoškolské vzdělání v oboru informačních technologií, tedy obecně v současné době v žádaném oboru, má však možnost získání vyššího příjmu než dosud fakticky dosahovaného ve výši 10.800,- Kč měsíčně. Otec rovněž neprokázal nutnost práce na zkrácený pracovní úvazek, tedy za nižší příjem. Odvolací soud však shledal nutnost přihlídnout k dalším vyživovacím povinnostem otce v celkové výši 8.000,- Kč měsíčně. Za tohoto stavu proto neshledal soudem I. stupně stanovené výživné ve výši 4.000,- Kč měsíčně pro nezletilého Jakuba a 3.000,- Kč měsíčně pro nezletilého Vojtěcha za přiměřené. Přihlédl však k tomu, že otec dosud (byť s pomocí svých rodičů) byl schopen přispívat na potřeby nezletilých v celkové výši 9.000,- Kč měsíčně. Za stavu, kdy nezletilí nemají zvýšené potřeby oproti obvyklým potřebám dětí daného věku, považuje odvolací soud za přiměřené výživné ve výši 3.000,- Kč pro nezletilého Jakuba a 2.000,- Kč pro nezletilého Vojtěcha. Takto stanovené výživné je přiměřené i s ohledem na skutečnost, že otec bude materiálně oba nezletilé zajišťovat po dobu styku nezletilých s ním. Výživné bylo stanoveno podle poměrů rodičů ke dni rozhodování odvolacího soudu, tedy v době, kdy matka je na rodičovské dovolené, bez finančního příjmu ze zaměstnání. I když v blízké budoucnosti nepochybně dojde u matky ke změně poměrů s ohledem na nástup do zaměstnání po skončení rodičovské dovolené, je třeba přihlídnout k tomu, že tato skutečnost bude vyvážena navýšením potřeb obou nezletilých s ohledem na změnu potřeb, která spolu s věkem nezletilých nastane. Matka ze svého příjmu bude rovněž zajišťovat poplatky mateřské školy, které až dosud nad rámec výživného hradil otec.

Odvolací soud se ztotožnil i s počátkem stanovení povinnosti hradit výživné tak, jak byl určen soudem I. stupně, když k tomuto dni (1.10.2015) rodiče zrušili společnou domácnost a přestali plnit společně vyživovací povinnost k nezletilým. Odvolací soud však přihlédl k tomu, že otec kromě výživného v nezbytné míře určeného rozhodnutím o předběžném opatření, tj. 1.500,- Kč měsíčně pro každé z nezletilých dětí, hradil nezletilým další potřeby, a to v částkách 8.000,- Kč v prosinci 2015, 6.000,- Kč v lednu 2016, 9.000,- Kč v únoru 2016 a dále od února 2016 hradí poplatky v mateřské škole pro oba nezletilé v celkové výši 6.000,- Kč měsíčně. Za dobu od 1.10.2015 ke dni rozhodnutí odvolacího soudu proto otcí dluh na výživném pro nezletilé nevznikl.

Pokud jde o úpravu styku otce s nezletilými, postupoval soud I. stupně zcela správně v souladu s ustanovením § 887 a následující o.z.

Podle ustanovení § 888 o.z. dítě, které je péči jen jednoho rodiče, má právo stýkat se s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo stýkat se s dítětem, ledaže soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky

styku, zejména místo, kde k němu má dojít, jakož i určit osoby, které se smějí, popřípadě nesmějí, styku účastnit. Rodič, který má dítě v péči, je povinen dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit, styk s dítětem s druhým rodičem řádně umožnit a při výkonu práva osobního styku s dítětem v potřebném rozsahu s druhým rodičem spolupracovat.

V daném případě považuje odvolací soud rozsah běžného styku po dobu víkendu a dále po dobu dvou všedních dnů v týdnu, kdy víkendový styk neprobíhá za přiměřený a vhodný. Jak bylo již shora uvedeno, mají oba rodiče předpoklady pro výchovu nezletilých, mají o ni oba zájem. Je tedy potřebné, aby byl i za stavu, kdy nejsou zatím dány předpoklady pro jinou formu péče, zachován co nejširší kontakt nezletilých s rodičem, kterému nebyli svěřeni do péče, tedy v daném případě s otcem. Je vhodné, aby byl umožněn kontakt otce s nezletilými i během všedních dnů v týdnu tak, aby byl dán otci co nejširší prostor pro výchovné působení na nezletilé i možnost realizace vzájemných aktivit. Odvolací soud má za to, že za stavu, kdy otec se na péči o nezletilé formou styků s nezletilými podílí, nezletilí mají k němu pozitivní vztah, je vhodné, aby po dobu víkendového styku probíhal již od pátku víkendu předcházejícímu, kdy otec bude mít pro vytvoření programu pro nezletilé více časového prostoru. Odvolací soud shledal vhodné pro nezletilé, aby byli ve styku s otcem i po dobu všedních dnů v týdnu, kdy není upraven víkendový styk. Otec tak bude mít možnost kontaktu i s předškolním, případně v budoucnu školním, zařízením, které nezletilí navštěvují, a bude se moci podílet i na běžném denním režimu dětí. Vzhledem ke změně poměrů, která nastane v blízké budoucnosti u nezletilého Jakuba, který s ohledem na předškolní věk, nastoupí do předškolního oddělení mateřské školy, neshledal odvolací soud za vhodnou úpravu během všedního dne již od ranních hodin, tak jak byla provedena soudem I. stupně, ale styk během všedních dnů upravil s počátkem v odpoledních hodinách s nočním přespáním u otce, který následující všední den zajistí předání nezletilých i do předškolního, případně v budoucnu školního zařízení. Odvolací soud má tedy za to, že rozsah takto stanoveného běžného styku umožňuje s ohledem na současné poměry i věk nezletilých dostatečný prostor i pro vliv otce na výchovu nezletilých tak, že by měly být vytvořeny podmínky pro případnou změnu péče v budoucnu, pokud by to v zájmu nezletilých bylo. Je na obou rodičích, aby si uvědomili nejen svá práva a povinnosti k nezletilým, ale i práva a povinnosti druhého rodiče, a zejména v zájmu nezletilých se pokusili vzájemné nepřátelské postoje překonat a do budoucna upravili vzájemnou komunikaci tak, aby jejich jednání bylo zcela v zájmu jejich společných dětí.

Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně podle § 219 o.s.ř. jako správný v části, ve které byla upravena péče o nezletilé pro dobu před i po rozvodu manželství potvrdil, v části upravující výživné otce pro nezletilé a rozsah styku otce s nezletilými podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř., § 1 odst. 2 z.ř.s. změnil.

Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků před soudy obou stupňů je odůvodněn ustanovením § 23 z.ř.s., kdy v řízení, které mohlo být zahájeno i bez návrhu, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **není** přípustné dovolání.

V Praze dne 27. června 2017

JUDr. Tomáš Kučera, v.r.
předseda senátu

Za srávnost vyhotovení:
Věra Grofová